

Be to, ši nuomonė pasitvirtina išnagrinėjus įvairias kalbines Direktyvos 1 straipsnio versijas. Išimtį sudaro tik Danijos ir Vokietijos tekstai, kuriuose 1 ir 2 dalyse yra numatyta ta pati sąvoka – atitinkamai „Abgaben“ ir „afgifter“. Visose kitose 1 ir 2 dalių kalbinėse versijose naudojami skirtingi terminai, pavyzdžiui, „taxes“ ir „droits“ – prancūzų kalba, „taxes“ ir „fees“ – anglų kalba, ir pan. Yra aišku, kad terminai „droits“ ir „fees“ reiškia mokesčius, susijusius su atsiskaitymu už paslaugą.

Atsižvelgiant į tai, kad registravimo mokestis skaičiuojamas nuo automobilio vertės, šiuo metu – 105 proc. vertės, atitinkamai 57 400 DKK (7 735 EUR), ir 180 proc. nuo likutinės automobilio vertės registravimo metu, įskaitant PVM, jo jokiū būdu negalima laikyti atsiskaitymu už paslaugą.

(¹) 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/183/EEB dėl mokesčių netaikymo asmeniniam turtui, kurią asmenys iš valstybės narės įsiveža visam laikui (OL L 105, 1983 m. balandžio 23 d., p. 64).

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. balandžio 16 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-179/04)

(2004/C 168/02)

2004 m. balandžio 16 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos jos teisės tarnybos darbuotojo Georgios Zavvos, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų būtinų, kad būtų laikomasi 2000 m. lapkričio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/64/EB, iš dalies pakeičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB ir 93/22/EEB dėl keitimosi informacija su trečiojomis valstybėmis (¹), ar bent neinformuodama apie tai Komisijos Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką valstybė narė negali remtis vidaus aplinkybėmis ar sunkumais siekdama pateisinti iš Bendrijos teisės kylančių įsipareigojimų ir terminų nesilaikymą.

(¹) OL L 290, 2000 11 17, p. 27.

Symvoulio tis Epikrateias (Graikija) 2004 m. kovo 3 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti preliminarų nutarimą byloje ELMEKA N.E. prieš Ypourgos Oikonomikon

(Byla C-181/04)

(2004/C 168/03)

Symvoulio tis Epikrateias 2004 m. kovo 3 d. kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. balandžio 19 d., priimti preliminarų nutarimą byloje ELMEKA N.E. prieš Ypourgos Oikonomikon.

Symvoulio tis Epikrateias prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo - Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (¹) 15 straipsnio 4 dalies a punkto nuostatos, į kurias nukreipia šios direktyvos 15 straipsnio 5 dalis, apima frachtavimą tiek laivų, naudojamų laivybai atviroje jūroje ir gabenančių keleivius už atlygį tiek naudojamų komercinėje, pramonės ar žvejybos veikloje, ar apima tik laivų, naudojamų laivybai atviroje jūroje frachtavimą taip, kad antru atveju įstatymo Nr. 1642/1986 22 straipsnio 1 dalies d punkto taikymo sritis nuomojamų laivų rūšių atžvilgiu būtų platesnė nei šios direktyvos.
- 2) Ar pagal Šeštosios direktyvos 15 straipsnio 8 dalį atleidimo nuo mokesčių tikslais paslaugų gavėjas turi būti pats laivo savininkas, ar toks atleidimas yra taikomas, net jei paslaugos yra teikiamos tretiesiems asmenims, su sąlyga jei tai yra daroma tiesioginiam 15 straipsnio 5 dalyje nurodytų poreikių, kurie yra įvardyti ir šio straipsnio 4 dalies a ir b punktuose, tenkinimui?
- 3) Ar Bendrijos teisės normos ir principai, susiję su pridėtinės vertės mokesčiu, leidžia, jei taip – naudojant kokį mechanizmą – reikalauti a posteriori sumokėti mokestį, kurio mokėjimo prievolės mokesčio mokėtojas per tam tikrą laikotarpį neperleido kitai sutarties šaliai ir kuris nebuvo sumokėtas mokesčių administratoriui, nes pastarojo elgesys jį įtikino, jog jis neturi perleisti mokesčio mokėjimo prievolės?

(¹) OL L 145, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. balandžio 22 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-188/04)

(2004/C 168/04)

2004 m. balandžio 22 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos K. Wiedner ir G. Bambara, ieškinys Italijos Respublikai.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad kadangi ANAS SpA įstaiga 1999 m. gruodžio 7 d. tiesioginės koncesijos sutartimi suteikė automagistralės, vadinamos „Pedemontana Veneta Ovest“, statybos ir tvarkymo koncesiją bendrovei Autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova SpA, iš anksto nepaskelbusi pranešimo apie sutartį ir neįvykdžiusi su tuo susijusių reikalavimų, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 93/37/EEB⁽¹⁾ dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ir, visų pirma, pagal šios Direktyvos 3 straipsnio 1 dalį ir 11 straipsnio 3, 6 ir 7 dalis;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisijos nuomone, ANAS suteikta automagistralės, vadinamos „Pedemontana Veneta Ovest“, statybos ir tvarkymo koncesija, iš anksto nepaskelbus pranešimo apie koncesijos sutartį, neatitinka Direktyvos 93/37/EEB ir, visų pirma, jos 3 straipsnio 1 dalies ir 11 straipsnio 3, 6 ir 7 dalių.

Direktyvos 3 straipsnis numato tam tikras skelbimo taisykles Europos Bendrijoje, jeigu perkančioji organizacija sudaro viešojo darbų pirkimo koncesijos sutartį ir jeigu jos vertė yra ne mažesnė kaip 5 mln. eurų. Pagal Direktyvos 11 straipsnio 3 dalį perkančiosios organizacijos, kurios ketina sudaryti koncesijos sutartį viešiesiems darbams, apie savo ketinimą informuoja pranešimu, kuris remiantis to paties straipsnio 7 dalimi turi būti išsiųstas Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių tarnybai.

Kadangi automagistralės, vadinamos „Pedemontana Veneta Ovest“, statybos ir tvarkymo koncesijos sutarties vertė yra apie 350 mln. eurų, apie ją būtina turėti būti paskelbta Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.

⁽¹⁾ OL L 199, 1993 8 9, p. 54.

Special Commissioners 2004 m. balandžio 29 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti preliminarų nutarimą byloje Cadbury Schweppes plc and Cadbury Schweppes Overseas Ltd prieš Commissioners of Inland Revenue.

(Byla C-196/04)

(2004/C 168/05)

Special Commissioners 2004 m. balandžio 29 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. gegužės 3 d., priimti preliminarų nutarimą byloje Cadbury Schweppes plc

and Cadbury Schweppes Overseas Ltd prieš Commissioners of Inland Revenue, pateikdamas šį klausimą:

„Ar EB sutarties 43, 49 ir 56 straipsniam prieštarauja nacionalinės mokesčių teisės aktai, tokie kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kurie tam tikromis aplinkybėmis nustato valstybėje narėje esančios įmonės apmokestinimą atsižvelgiant į kitoje valstybėje narėje esančios dukterinės įmonės pelną, apmokestinamą mažesniu mokesčiu?“

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-197/04)

(2004/C 168/06)

2004 m. balandžio 30 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Killian Gross, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, jog tabako ritinėliams, pardavinėjamiems „West Single Packs“ pavadinimu, taikydama susmulkinto tabako cigaretėms sukurtą mokesčio tarifą, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Tarybos direktyvos 95/59/EB⁽¹⁾ dėl kitų nei apyvartos mokesčių, kurie turi įtakos apdoroto tabako suvartojimui 4 straipsnio 1 dalies b punktą ir 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/79/EEB⁽²⁾ dėl mokesčių, taikomų cigaretėms, derinimo 2 straipsnio 1 dalį;

2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisijos nuomone, Vokietijos rinkoje pardavinėjami tabako ritinėliai pavadinimu „West Single Packs“, kuriuos vartotojas, paprastu nepramoniniu būdu gali įkišti į iš cigarečių popieriaus pagamintus atskirai pardavinėjamus vamzdelius su filtrais, yra cigaretės Tarybos direktyvos 95/59/EEB prasme ir dėl to turi būti apmokestinami kaip cigaretės.

Dėl to „West Single Packs“ nustatydamas susmulkinto tabako cigaretėms sukurtą mokesčio tarifą, Vokietijos teisės normos prieštarauja Tarybos direktyvos 95/59/EB 4 straipsnio 1 daliai ir Tarybos direktyvos 92/79/EEB 2 straipsnio 1 daliai.

⁽¹⁾ OL L 291, p. 40.

⁽²⁾ OL L 316, p. 8.